

सन्धिमेधं ह्यतिरन्तरसन्धौ
भीतिरिष्टमनसो ननु गर्भे ॥”

अथ सुहृन्मगणपतौ रथकत्वम् ।
“पुण्ये पुनस्सुव्येष्टातुराधा रेवती हयोः ।
अवगादिचिमे हस्तचितये रोहिणीन्दगे ।
सार्कं सौम्यदिने सौम्यविलम्बे रथकर्मे सत् ॥”
अथ ज्योतिःसागरे रथचक्रम् ।
“रथाकारं लिखेच्चक्रं भाहुभादौ विलोकयेत् ।
रथाय त्रीणि रथाणि ह्यष्टमार्गं प्रदापयेत् ॥
भङ्गे न्यवर्ण्य चक्रे सन्दिह्ये महद्भयम् ।
रथाये च महोत्पातं मध्ये चैव सुखप्रदम् ॥”
इत्यर्थेषु ज्योतिर्विद्वद्भिरामेण कृताः शुभा
दिशः ॥ * ॥ अस्यायः । अयानन्तरं धीराः
स्यन्दनानां रथानां अखिलं सम्पूर्णं विधानं
कार्यमाहुः कथयन्ति । केसु लोचसंज्ञानि
स्थाति पुनस्सुः अवगा धनिष्ठा शतभिषा
एतानि । मेघसंज्ञानि ऋगशिरा रेवती चित्रा
अनुराधा एतानि । लघुसंज्ञानि हस्ता अश्विनी
पुष्या अभिजित् एतानि । लिङ्गारिन्द्रस्तङ्गं व्येष्टा
को ब्रह्मा तदङ्गं रोहिणी एतेषु नक्षत्रेषु । पुनः
केसु सेनसहस्रसु दनः सूर्यः तेन सह वर्णमानेषु ।
सतां शुभग्रहाणां द्युषे वारेषु । पुनः कस्मिन्
साधुराश्रयति शुभग्रहराश्रयुक्ते अङ्गे लम्बे
सति । पुनः कैः वशा स्त्री सप्तमं स्थानं अम्बु
चतुर्थं तपः नवमं एतद्भवनस्थैः साधुभिः
शुभग्रहेरिति । अथ रथचक्रं नक्षत्रस्थापनम् ।
उच्यते । उच्यते । सूर्यस्तस्य करैः किरणैः
कौर्णं चापं पुरं कक्षासङ्कीर्णयस्त्रागप्रदेशं
यस्य तच्च तद्वच्चक्षति तस्मात् अर्थात् सूर्या-
क्रान्तनक्षत्रात् अनसः शकटस्य वलयचक्रं
तस्यापात् अयमभागमारभ्य आविमर्धं मध्य-
भागपर्यन्तं सुधिया ऋक्षवलयं भक्षकं देवं
न्यासीकर्णयं किम्भूतं ऋक्षवलयं नवभागं
नवभिर्भागेः स्थितमिति यावत् । पुनः किम्भूतं
सद्यभागनिचितभ्रमं वामभागेन व्यापन्नमण-
मिति । अथास्य फलम् । अनसः शकटस्य
अयमे अयगतवर्णमाने चन्द्रनक्षत्रे सङ्गलिः
युद्धं भवति । कूर्वरोहुनि युगन्मरगते वर्ण-
माननक्षत्रे अन्तो न्हतिः मरणं भवति ।
रथाङ्गे चक्रयुग्मे जयो भवति । सन्धिमे सन्धि-
गतनक्षत्रे अर्थेष्टतिः द्रव्यहरणं भवति ।
अन्तरसन्धौ मध्यसन्धानगतनक्षत्रे भीति-
भयो भवति । गर्भे मध्यभागगतनक्षत्रे इष्टं
शुभं भवति । ननु निश्चितमिति । अथत्
सुगमम् ॥

रथकः, पुं, (रथ इव प्रतिपत्तिः । कनू ।) मन्दिरा-
वयवविशेषः । यथा,—
“अष्टकांशेन गर्भस्य रथकानाम् निर्गमः ।
परिधेर्गर्भभागेन रथकांस्तत्र कल्पयेत् ॥
तत्पृथगेन वा कुर्व्यात् रथकानाम् निर्गमम् ।
रामत्रयं स्थापनीयं रथकचितये सदा ॥”
इति श्रीहरिभक्तिविवासे २० विवाहः ॥

रथकथा, स्त्री, (रथानां समूह इति । “जन-
खलादिगोरथेति ।” इति सुगन्धोपसृज्य
कथाः । टाप् ।) रथसमूहः । तत्पर्यायः ।
रथव्रजः २ । इत्यमरः । २ । ८ । ५५ ॥ (रथ-
कथा । इति पाणिनिः । ४ । २ । ५१ ॥)
रथकरः, पुं, (करोतीति । कृ + अच् । रथानां
करः ।) रथकारः । इति शब्दरत्नावली ॥
रथकारः, पुं, (रथं करोतीति । कृ + अच् ।)
रथनिर्माणकर्ता । कुतार इति भाषा । स तु
करवर्गोर्भे माह्विष्यान्तः । (यथा, वाज-
सनेयसंहितायाम् । २० । ६ ।

“स्त्रीवर्णं प्रमदे कुमारीपुत्रं
मेधाये रथकारं धैर्याय तच्चायम् ॥”
‘रथकारं माह्विष्ये करिष्यां जातम् ॥’
इति तज्जाय्ये ऋषिधरः ॥) तत्पर्यायः । तज्जा २
वर्द्धकः ३ तज्जा ४ काष्ठतद्वत् ५ । इत्यमरः ॥
रथधारः ६ वडका ७ रथकरः ८ काष्ठतद्वत् ९ ।
इति शब्दरत्नावली ॥

रथकुटुम्बी, [न] पुं, (रथं कुटुम्बयितुं धारयितुं
शीलमस्य । णिनिः । यद्वा, रथ एव कुटुम्बम् ।
तदस्य प्रसीति । इनिः ।) सारथिः । इत्य-
मरः । २ । ८ । ६० ॥

रथक्रान्तः, पुं, (रथवत् क्रान्तं क्रमणमस्य ।)
तालविशेषः । यथा,—
“अथक्रान्तो रथक्रान्तो विष्णुक्रान्तस्ततः परः ।
सूर्यक्रान्तो विष्णुक्रान्तो बलभिन्नागपक्षकः ॥
इति पञ्चमहीनानां संज्ञाः सप्त क्रमात्मनाः ॥”
इति सङ्गीतरत्नाकरः ॥

रथगर्भकः, पुं, (रथो गर्भेऽस्य ।) सन्धवाह्य-
यानम् । नररथः । तत्पर्यायः । कर्णारथः २
प्रवह्यम् ३ हयनम् ४ । इति हेमचन्द्रः ॥

रथगुप्तिः, स्त्री, परप्रहरणाभिधातरथार्थं रथस्य
सन्नाहवदावरणकादिद्रव्यम् । रथस्य गुप्तिः
• काष्ठादिभ्यो रथार्थमावरणम् । तत्पर्यायः ।
वरुणः २ । इत्यमरः भरतश्च ॥

रथगोपनं, स्त्री, (रथस्य गोपनं शस्त्रादिभ्यो
रथार्थमावरणम् ।) रथगुप्तिः । इति हला-
युधः ॥

रथचरणः, पुं, (रथचरणं चक्रं तदेव नामास्य ।)
चक्रवाकपक्षी । इति शब्दरत्नावली ॥ (पुं, स्त्री,
रथस्य चरणः ।) रथचक्रम् । यथा,—
“रथः स्त्रीयो यन्ता शतधृतिरगेन्द्रो धनु रथो
रथाङ्गे चन्द्राकौ रथचरणपाणिः शूर इति ॥”
इति महिम्नः स्तोत्रम् ॥

रथहः, पुं, (रथनामा हः । यद्वा, रथस्य हर्षः ।
तत्रोपयोगितात् ।) तिनिशृत्तः । इत्यमरः ।
२ । ४ । २६ ॥ (तथास्य पर्यायः ।
“तिनिशः स्यन्दनो नेमौ रथहर्षज्जुलस्तथा ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)
रथन्तरः, वि, रथेन तरति यः । इति सुगन्धोप-
याकरणम् । (कल्पविशेषः, पुं । यथा, मत्स्य-
पुराणे । ५३ । ३३—३४ ।

“रथन्तरस्य कल्पस्य उत्तान्तमधिकृत्य यत् ।
सावर्णिना नारदाय ह्यवामाह्वानसंयुतम् ॥
यच्च ब्रह्मवराहस्य चरितं वर्यते सुहुः ।
तदष्टादशसाहस्रं ब्रह्मवैवर्तसुच्यते ॥”
रथेन तरतीति । तु + “संज्ञार्था भृतृवृजि-
धारिसहितपिदम् ।” ३ । २ । ४६ । इति
खच् । सुम्च । अच् युतपत्तिमाचम् । नत्व-
वयवार्थाशुगमः । साममेदे, स्त्री । यथा, ऋग्-
वेदे । १ । १६४ । २५ ।

“जगता सिन्धुं दिवस्तभायद्रथन्तरे सूर्यं पर्य-
पश्यत् ॥”

“रथन्तरे एतन्नामके सावित्रि ।” इति तज्जाय्ये
सायणः । स्त्रियां ङीप् । रथन्तरी । पौरवस्य
ईलिनस्य भार्या । यथा, महाभारते । १६ । ४१ । ७१
“रथन्तरी सुतान् पञ्च पञ्चभूतोपमांस्ततः ।
ईलिनो जनयामास दुष्प्रान्तप्रभृतीन् वृषान् ॥”

रथपर्यायः, पुं, (रथः पर्यायो यस्य ।) वेतस-
वृक्षः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ (विवरणमस्य
वेतसशब्दे विज्ञेयम् ।)

रथपादः, पुं, (रथस्य पादः ।) चक्रम् । इति
हेमचन्द्रः ॥

रथसा, स्त्री, नदीविशेषः । इति शब्दरत्ना-
वली ॥

रथयात्रा, स्त्री, (रथेन भगवतो यात्रा ।)
आवाप्त्युल्लङ्घितोयायां श्रीजगन्नाथस्य रथा-
रोपणरूपोत्सवः । यथा, स्कन्दपुराणे ।

“आवाप्त्युल्लङ्घितो पक्षे द्वितीया पुष्पसंयुता ।
तस्यां रथे समारोप्य रामं मां भद्रया सह ॥
यात्रीत्वं प्रदद्याथ प्रीणयेच्च द्विजान् वचून् ॥
तथा ।

ऋक्षाभावे तिथौ कायां सदा सा प्रीतये मम ॥
मां जगन्नाथम् । सा यात्रा ॥” इति तिथ्यादि-
तत्त्वम् ॥ * ॥

“नातः श्रेयःपदो विष्णोरुत्सवः शास्त्रसम्मतः ।
रथयात्रैव यात्रायां सुखेत्याह प्रजापतिः ॥”
इति यात्रातत्त्वम् ॥ * ॥

अथत् यात्राशब्दे द्रष्टव्यम् ॥

रथाङ्गः, स्त्री, (रथस्याङ्गम् ।) चक्रम् । इत्यमरः ।
(यथा, रघुः । ७ । ४१ ।

“रथो रथाङ्गश्च निना विषञ्जे
विलोक्यष्टाकणितेन नागः ॥”

रथावयवमाचम् । यथा, महाभारते । १४ ।
८२ । १३ ।

“ध्वजे पताकाद्वेष्टे रथयन्त्रेषु च ।
अन्येषु च रथाङ्गेषु न शरीरे न सारथौ ॥”
सुदर्शनचक्रम् । यथा, माघे । १ । २१ ।

“रथाङ्गपाथेः पटवेन रोचिषा-
न्यविविधः संवलिता विरेजिरे ॥”

रथाङ्गः, पुं, चक्रवाकपक्षी । इत्यमरः । (यथा,
नेषधे । १६ । ३५ ।

“विरहतरुजलिङ्गा बद्धाङ्गन्यतिक्लिष्टा-
मिह सङ्घर्षौ नामयाहं रथाङ्गविहङ्गमाः ॥”